

Mere herom, da jeg ikke drager i Tvivl, at det ærede Thing vil frakalde den Beslutning, der blev tagen ved anden Behandling. — Spørgsmaalet om, at der af Villighedshensyn skulde tilstaaes nogle Mænd i Helsingør, der ganske vist i Anledning af Havneanlægget have lidt et usørgt Tab; Erstatning herfor, skal jeg, ligesom ved anden Behandling, henstille til det ærede Thing. Jeg skulde paa det Allervarmeste have understøttet det, dersom jeg ikke paa den anden Side maatte erkjende, at disse Mænd have høvt en Fordeel af den hele Forandring; men om denne Fordeel skal have til Følge, at de slet ingen Godtgjørelse skulle have for de ikke ubetydelige kontante Udlæg, som de ikke have kunnet undgaae, er et Spørgsmaal, der maa bedømmes efter Villighed; jeg har forrige Gang henstillet Sagen, og skal ogsaa nu indskrænke mig dertil. — Hvad angaaer Spørgsmaalet om Marmorpladsen, da forekommer det mig, at Diskussionen derom under forrige Behandling førte til det Resultat, at man idetmindste for Tiden fandt det betænkeligt at tage nogen som helst Beslutning om, hvorvidt Ruinen skulde betragtes som en ufuldent Bygning, hvis Fuldbendelse man maatte have for Die, om ikke i den nærmeste Fremtid, saa dog i alt Fald senere, eller om den skulde behandles som Ruin, og i sidste Tilfælde om den skulde staae som en arkitektonisk monumental Prydelse, eller om den skulde rives ned; om alt dette vare Meningerne deelte, og jeg for mit Vedkommende sluttede mig til den Mening, at man bør holde Spørgsmaalet aabent. Der blev dernæst hystret Tvivl om, hvorvidt den betydelige Plads ved Marmorkirken, navnlig den, der ligger Nord for den, kunde være skiftet til at afhændes til Byggegrunde. Ogsaa dette Spørgsmaal erklærede jeg ikke at være præjudiceret ved mit da foreliggende Forslag, og saaledes som Sagen nu staaer, vil dets Besvarelse aldeles være forbeholdt Fremtiden; men det forekom mig, at Alle vare enige om, at det vilde være aldeles urigtigt at lade en saa stor og betydelig Plads i Byens Midte henligge som et fuldkomment Ode og Bildnis, hvor Kjøbenhavnerne, som det med Høje blev bemærket, naar de ikke havde særligt Grund der, enten for at tørre Tøi eller for at kjøbe Gravmonumenter, saagodtsom albrig kom,

og flere Medlemmer, der isvrigt talte imod mit oprindelige Forslag, erklærede sig desuden villige til ved 3die Behandling at understøtte et Forslag om Anvendelsen af et Beløb til at regulere den hele Plads. Jeg har nu her foreslaaet en rund Sum dertil, men Arbejdet vil naturligviis blive udført efter Overflag, hvorved dog Alt, hvad der hører til Vedligeholdelsen af selve Kirken, er holdt aldeles udenfor, og det skal blive udført saa økonomisk som muligt. Den foreløbige Tanke er at regulere Pladsen udenom Kirken til Bredgaden og Alademigaden, at føre en Veitversiggennem fra Bredgade til Store Kongensgade; at makademisere denne, hvortil jeg troer, at der for Størstedelen paa Pladsen selv vil findes de fornødne Steen, og dernæst at afhegne og foreløbigt beplante det Stykke, om hvis eventuelle Bebyggelse der vil blive Tale, hvilken Indhegning; saavel som den Indhegning, der sættes om Kirken, naturligviis skal være ganske simpel, men der maa dog være et passende Serngitter; der bliver altsaa en fuldkommen aaben Plads ud til Bredgade, som naturligviis bliver tilgængelig for Enhver. Den nævnte Beplantning troer jeg strax vil have til Følge; at Pladsen bliver sunn, istedetfor at den nu ligger som en Slags Skandale, og Træerne ville jo meget let atter kunne bortryddes, naar man engang i Tiden vil sælge Pladsen til Byggegrunde; man vil desuden, naar disse Arbejder ere udførte, faae Leilighed til at danne sig en bestemt og klar Mening, baade om Kirkens og om Pladsens eventuelle Anvendelse. Det vil naturligviis være nødvendigt at nedrive de Par Bygninger, der staae i Veien for denne Plans Udførelse, men det troer jeg man vil kunne gjøre uden nogen Hjertesorg, thi de høre vistnok til de fletteste Bygninger, der findes i Kjøbenhavn, om de overhovedet have nogen Rival, og den Veieindtægt, de give, er forholdsvis meget ringe. Jeg skal altsaa meget anbefale, at man ikke vil afvise dette Forslag, thi det synes mig dog ikke hensigtsmæssigt at lade dette Spørgsmaal drive hen fra det ene Aar til det andet; har man ikke Mod eller Hyst til at tage fat paa det i dets Heelhed, saa kan man dog idetmindste bringe Pladsen i en saadan provisorisk Tilstand, at den istedetfor at være